

2016 – X. OBYVATELSTVO

1. Přehled o počtu obyvatel naší obce v roce 2016

	<u>muži</u>	<u>ženy</u>	<u>celkem</u>
Stav k 1.1.2016	400	391	791
Narození	5	2	7
Úmrtí	1	1	2
Přistěhování	13	12	25
Odstěhování	8	13	21
Celkový přírůstek za rok 2016	+18	+14	+32
Celkový úbytek za rok 2016	- 9	-14	- 23
Celkem změny za rok 2016	+ 9	0	+ 9
Stav k 31.12.201	409	391	800

Kategorie obyvatel:

Dospělí	645
Dospělí muži	329
Dospělé ženy	316
Děti 15 – 18 let celkem	19
- z nich: chlapci	9
dívky	10
Děti do 15 let celkem	136
- z nich: chlapci	71
dívky	65
Děti 6 – 7 let	27

2. Změny v počtu obyvatel:**V letošním roce se narodili:**

Auer Antonín	Kačerková Anna
Sítár Petr	Pokorný Jakub
Dvořák Marek	Kyselá Kristýna
Štola Jakub	

3. V roce 2016 zemřeli:

František Slonek	č. 27	68 roků	+5.2.2016
Marie Kalendová	č. 252	89 roků	+ 9.10.2016
Vladimír Pikart	Jevišovice	92 roky	+16.12.2016

4. Uzavřeli sňatek:

Uhlíř Filip
Malcová Markéta

Novák Tomáš
Szanislová Daniela

Drahoš René
Kolesová Hana

Štola Josef
Kolářová Veronika

5. Opustili nás**František Slonek**

Dne 5. února zemřel po dlouhé těžké nemoci p. František Slonek. Narodil se 25. srpna 1947 manželům Josefovi (*1913 +1978) a Františce (*1914 +1994) Slonkovým. S rodiči a bratry Josefem (*1941 +1995) a Miroslavem žili v rodinném domě č.p. 191. Po ukončení základní školy se vyučil instalatérem, v tomto oboru pracoval nejdříve u Pozemních staveb a po návratu z vojenské základní služby nastoupil do Městských lázní ve Znojmě, kde setrval až do odchodu do důchodu.

V roce 1973 se oženil s Jitkou, roz. Kroupová. Žili v rodinném domě č.p. 26 a vychovali spolu dvě dcery: Lenku a Zuzanu. O své dcery se vzorně a s láskou staral. Velkou radost mu dělala i tři vnoučata: Michalka, Ondrášek a Davídek.

Byl manuálně velice zručný, jeho velkou láskou byla starost o včeličky a s velkým úsilím pečoval o zahradu a skleník u rybníku, kde pěstoval kvalitní sadbu zeleniny, kterou kupovali nejen místní zahrádkáři, ale i zájemci z okolí. Pro svoji pracovitost, dobrosrdečnost a ochotu každému vyhovět byl velice oblíben. Znám byl také jako vyhlášený houbař. Do lesa se vydával většinou na babetě, protože měl problémy s chůzí, zpět se vracíval vždy s dobrým úlovkem hřibů.

Přes dva a půl roku statečně odolával těžké nemoci, trpělivě snášel všechny útrapy a s optimizmem udržoval u všech blízkých naději na vyléčení. Přes statečný boj podlehl zákeřné nemoci ve věku nedožitých 69 let.

Poslední rozloučení se za velké účasti příbuzných, přátel a známých konalo v pátek 12. února ve 14,00 hodin ve smuteční obřadní síni na Ústředním hřbitově ve Znojmě a po zpopelnění byly jeho ostatky uloženy do hrobu na zdejším hřbitově.

Marie Kalendová

Dne 9. října zemřela doma mezi svými blízkými ve věku nedožitých devadesáti let paní Marie Kalendová č. 252. Narodila se 1. ledna 1927 v Hlubokých Mašůvkách manželům Julii (*1895 +1950) a Františku (*1885 +1959) Hruškovým. Vyrůstala se starším bratrem Františkem. Chodila do školy v Hlubokých Mašůvkách. V mládí pracovala jako dělnice nejdříve v lese, potom v Keramice v Kravsku. V roce 1952 se provdala za Františka Kalendu (*1925), povoláním kominíka, s nímž vychovala dvě dcery: Marii a Alenu. V roce 1999 ovdověla. Od starší dcery Marie, provdané Dvořáková, měla tři vnuky: Jiřího, Zdeňka a Ludka. Od těchto vnuků se dožila sedmi pravnoučat: Jiřího, Václava, Adély, Filipa, Kateřiny, Anny a Tomáše. Mladší dcera Alena je v invalidním důchodu a žila se svou matkou v rodinném domě č.p. 252. Koníčkem paní Kalendové bylo háčkování, vyšívání, luštění křížovek a sledování pořadů v televizi. V létě ráda chodila do lesa na houby. Ke konci života zůstala upoutána na lůžko.

Poslední rozloučení se konalo v pátek 14. října v 11,00 hodin ve smuteční obřadní síni na Ústředním hřbitově ve Znojmě.

Vladimír Pikart

Dne 16. prosince zemřel v Domově pro seniory v Jevišovicích ve věku 92 roků náš občan Vladimír Pikart. Narodil se 17.5.1924 v Okříškách. V r. 1947 se oženil. V r. 1958 zakoupili domek v Hlubokých Mašůvkách č.p. 59 v uličce Na Stráni, který přestavěl a sem se s rodinou přestěhoval. Později koupil dům č.p. 154, kam se přestěhoval i s rodinou syna Dušana. Pracoval jako dělník u Českých drah. Ve zdejší obci a v sousedních Plenkovicích vykonával činnost hrobníka.

S manželkou Blaženou, roz. Votoupalová (*1923 +2000) vychovali čtyři děti: Vladimíra, Františka, Vlastu (*1952 +1991) a Dušana.

Poslední rozloučení se konalo ve středu 21. prosince v 10,00 hodin ve smuteční obřadní síni na Ústředním hřbitově ve Znojmě.

Doc. Ing. Zdeněk Bauer Csc.

Dne 30. srpna zemřel v Brně po delší nemoci ve věku 85 let Doc. Ing. Zdeněk Bauer, Csc. Narodil se 17. března 1931 manželům Heleně (*1909 +1984) a Zdeňkovi (*1901 +1978) Bauerovým. Jeho dědeček – František Bauer (*1870 +1954) byl spolužákem básníka Otokara Březiny, řídícím učitelem místní školy, vynikajícím hudebníkem, varhaníkem ve zdejším kostele. Zdeněk Bauer jun. navštěvoval v době okupace měšťanskou školu v Hlubokých Mašůvkách, kam se jeho rodiče uchýlili. Jeho otec byl jako důstojník čs. armády přeložen na Jesenicko a Zdeněk Bauer dokončil studium gymnázia v Králíkách pod Kralickým Sněžníkem. Po maturitě byl přijat na Vysokou školu stavební v Brně (později Vysoká škola zemědělská a lesnická, nyní Mendelova univerzita), fakultu lesnickou. Studium ukončil v r. 1954 jako lesní inženýr. Na umístěnku nastoupil v Uliči, okr Humenné, od r. 1958 do r. 1960 pracoval ve Velké Bystřici.

Dne 1.9.1960 byl konkurzem přijat na Vysokou školu zemědělskou v Brně, nejdříve jako odborný asistent na katedře zoologie, později na katedře zemědělské entomologie a fytopatologie. V r. 1968 byl jmenován kandidátem věd a 1.4.1979 docentem pro obor zemědělské entomologie. Obhájil habilitační práci Živočichové jako strukturální a funkční složka geobiocénu v rámci zemědělských typů a podtypů. K úspěšnému ukončení studia vedl víc než stovku diplomantů.

V roce 1992 odešel do důchodu, ale nadále se věnoval vědecké činnosti. Již od mládí se velmi intenzivně zajímal o přírodu, hlavně o poznání vzájemných souvislostí mezi jednotlivými složkami lesa. Po celý život tomu věnoval veškerý svůj volný čas. Byl řešitelem mnoha výzkumných úkolů a ve vedení dvou mezinárodních úkolů UNESCO: IPB – International Biological Programme – Man and the Biosphere.

Publikační činnost byla v poslední době zaměřena hlavně na vliv vývoje regionálního klimatu na složky lužního lesa. Materiál pro svou publikační činnost získával z mnoha trvalých výzkumných ploch založených podél celé řeky Moravy a některých jejích přítoků. Jedna z takových lokalit byla také ve zdejší katastru v lese Boroví, kterou až do poslední doby života pravidelně navštěvoval.

Vydal přibližně 200 článků v různých odborných časopisech Vesmír, Živa, Zoologické listy, Naší přírodou, Veronika, v posledních letech především v Meteorologických zprávách.

Ve zdejší obci trávil s manželkou Janou mnoho času, rád se vracel do bydliště svých rodičů a prarodičů, o dům – bývalou budovu školy – vzorně pečovali a tuto kulturní památku udržovali. Rády zde pobývaly i jejich dvě dcery, které si ale našly domov mimo rodnou vlast – starší dcera Lenka žije a pracuje v USA, mladší Olga v Itálii.

Smuteční rozloučení se zesnulým Zdeňkem Bauerem se konalo v obřadní síni krematoria města Brna v pondělí 5. září v 10:00 hodin.

8. Obřad posledního rozloučení

V současnosti se poslední rozloučení koná podle přání zemřelého nebo pozůstalé rodiny většinou s obřadem, a to buď s církevním nebo občanským.

Církevní pohřeb v kostele: Rakev se zesnulým přiveze před obřadem pohřební služba a umístí ji v kostele, kde se u otevřené rakve mohou se zesnulým rozloučit příbuzní. Pokud je pohřeb s hudbou, vyhrávají před kostelem asi 30 minut před začátkem obřadu hudebníci smuteční skladby nebo nábožné písně. Obřad je zahájen zádušní mší, po jejím ukončení následuje obřad posledního rozloučení. Podle přání rodiny zpívá kostelní sbor. Po obřadu je rakev se zesnulým vynesena před kostel a uložena spolu s věnci do pohřebního vozu a pohřební průvod s křížkem neseným vpředu se vydává za doprovodu hudby na cestu.

Pokud se rodina rozhodne pro kremaci, je nyní zvykem, že průvod zastaví na konci náměstí (před vstupem na silnici) a zde se kněz, zpěváci a hudba rozloučí se zesnulým. Pohřební vozidlo poté z obce odjíždí.

Při pohřbu „do země“ jde průvod za doprovodu hudby a modliteb až na hřbitov, rakev je přinesena na hrob, který je vykropen, rakev je spuštěna do hrobu a koná se obřad posledního rozloučení, zakončený zpěvem kostelního sboru a hudbou. Poté smuteční hosté přistupují ke hrobu, vhozením hlíny se rozloučí se zesnulým a kondolují nejbližší rodině, která je shromážděna u hrobu.

Pohřeb v obřadní síni:

Rodina a známí mají možnost rozloučení se zesnulým krátce před obřadem. V danou dobu se otevře vchod do obřadní síně, kam vcházejí smuteční hosté. Rakev se zesnulým vyjíždí ze zástěny, přichází obřadník (muž nebo žena) a zahajuje obřad (uvedeno podle scénáře posledního rozloučení s p. Františkem Slonkem):

Není jednoho dne, aby neskončilo něco krásného a nezapomenutelného. Jsou nám zanechány jen vzpomínky a čas. Čas k rozloučení, čas ke smíření, čas k naději. Život každého z nás je propleten prací a povinnostmi, láskou a pochopením, plány a nadějemi. Málokdy se zastavíme v životním shonu, abychom se zamysleli nad tím, jak žijeme. Bývá to většinou tehdy, když nás něco osudově zasáhne. Bývá to hlavně ve chvíli, kdy od nás odchází někdo milý a drahý. Chtěli bychom protestovat, ale víme, že je to marné. Nezbyvá, než sklonit hlavu a smířit se s bolestnou skutečností. Tak je tomu i dnes.

Vážená zarmoucená rodino, vážení smuteční hosté,
s tichou bolestí v srdci přicházíte do smuteční obřadní síně znojemského hřbitova, abyste se dnes již naposledy rozloučili a na poslední cestě také vyprovodili vašeho drahého manžela, tatínka, dědečka, bratra, švagra a strýce pana Františka Slonka.

Každé loučení je těžké, zvláště těžké ale je, pokud se jedná o člověka nám velmi blízkého a dobrosrdečného, jakým bezesporu pan František Slonek byl.

Můžeme se zamýšlet nad tím, co vlastně lidský život znamená, a velice často jej srovnáváme s přírodou. Příroda je nejkrásnější právě ve svých proměnách, jako sám život. Hluboko v srdci každého člověka je vryta nenasytná touha po životě a přibývajících léty se tato touha ještě zesiluje a je obohacena o životní moudrost. Uvědomujeme si, jak je život pomíjivý, krátký, jak nejsme schopni zastavit ani jeden den, ba ani minutu.

Hudební vložka 1

Bloudil jsem podle řeky dnes ve snu
pln úzkosti a únavy.

A když se zdálo, již že snad klesnu,
v svou náruč mě vzal vítr laskavý.

Tak lehký jsem najednou byl a ve své pýše
na vodu stoup jsem a po řece šel
a jako pták, jenž nezná dna výše
na křídlech snů jsem procházel.

Zděšené tváře mi kynuly z břehu
a po lod'kách ke mně mířily.
Já po vodě šel však a cítil jsem něhu
všech písni, jež hlavou mi bloudily.

Bláhoví, kterak se utopit mohu,
sám jsa jen vlna, kyv času a zpěv....

Hudební vložka 2

Když vidím zahrady a sady štěpené,
když vidím domy z cihel a kamene,
říkám si - to musel udělat jen ten,
kdo měl mě rád.

A lidské dílo s láskou vykonané
je dobré jak řeka,
co rozlévá se po žíznivé zemi
a ústí do člověka.

Připomeňme si drobnou kytičkou vzpomínek ještě nedávné chvíle:

Pan František Slonek se narodil 25.8.1947. V dělnické rodině vyrůstal s bratry Josefem a Miroslavem. Pracoval jako instalatér u Pozemních staveb, po vojně pak v Městských lázních ve Znojmě, odkud odešel do důchodu. V roce 1973 složil manželský slib věrnosti své budoucí manželce paní Jitce. Za oněch 43 let společného života vychovali dvě děti – starší dceru Lenku a mladší Zuzanu. O své dcery se vzorně s láskou a péčí staral. Velkou radost mu dělala vnoučata Michalka, Ondrášek a Davídek. Za pomoc a podporu při výchově mu patří velký dík.

Protože žil na vesnici, získal šikovnost ke všem pracím v domě i na zahradě, které se staly jeho koníčkem. Jeho největší celoživotní láskou ale byla práce a starost o včeličky, o kterých dovedl vyprávět velmi zajímavě i celé hodiny. Kromě toho byl i vášnivým houbařem a ačkoliv se v posledních letech špatně pohyboval, svých houbařských úlovků se nevzdal.

Dva a půl roku bojoval pan František s těžkou nemocí. Statečně a trpělivě snášel útrapy nemoci a svým optimismem a láskou k životu udržoval u všech svých blízkých naději. Nechtěl, abyste se trápili a plakali. Jeho zdraví a síla ale nestačily na zákeřnou nemoc, která jej postihla. Statečný boj byl ukončen 5. února 2016 ve věku nedožitých 69 let.

Měl rád svou rodinu a lidi bez rozdílu věku, byl dobrosrdečný a kamarádský, ale také upřímný. Nikdy neodmítl pomoc druhým a všechen volný čas věnoval rodině jako správný tatínek a dědeček. Navždy nás opouští drahý člověk, který po sobě zanechává stopy lásky, přátelství a vykonané práce.

Hudební vložka 3

Dál budou šumět moje lesy

a bude cítit vůně borovic.

Pod koruny v jejich stínu

nepůjdou mé kroky nikdy víc.....

Nám v této chvíli ale nezbyvá, než se naposledy rozloučit a poděkovat. Rozloučit a do stálé vzpomínky vložit také střípky z jeho života. Střípky z života, které se pevně zachytí ve vašich srdcích, střípky dobroty a obětavosti, které jsou tím nejvzácnějším dědictvím, které zde po sobě pan František zachoval. V duchu mu, prosím, za vše poděkujte, za to, jaký byl, za jeho život, za vše, co pro vás vykonal.

Vážení smuteční hosté, vážení zarmoucení nejbližší,

Já vás nyní prosím, pokud vám to váš zdravotní stav dovolí, abyste vzhledem k vážnosti okamžiku povstali.

Vážený pane Františku Slonku,

Loučím se s vámi jménem vaší manželky Jitky,

dcery Lenky s rodinou,

dcery Zuzany s rodinou,

loučím se s vámi jménem všech vašich příbuzných, přátel, známých a sousedů.

Já děkuji vám za to, jak jste žil,

a na tomto místě vám teď vzdávám čest

za to, že jste své děti k životu připravil,

že vedl jste je po jediné správné

z tisíců možných cest.

Dobrý člověk neumírá,

ale ve svých činech žije dál.

On vlastně nikam neodchází,

jen zůstává stát opodál.

Zemře-li milovaný člověk, trvalé vzpomínky v srdcích jeho blízkých navždy zůstanou.

Vzdávám úctu a čest vaší světlé památce.

Hudební vložka 4

Vážení smuteční hosté,

jménem zarmoucených příbuzných mi teď, prosím, dovolte poděkovat za projevy soustrasti. Za květinové dary i za to, že jste pana Františka Slonka přišli doprovodit na jeho poslední cestě. Dovolte mi zakončit poslední rozloučení slovy básníka, které jako motto vybrali jeho nejbližší:

Ještě jedenkrát vyjít do polí,

Ještě jednou moci potěšit se jarem,

Vidět louky kvést a zlátnout obilí,

Ještě rozloučit se s životem jak darem.

Za zvuků hudby odjíždí rakev za zástěnu. Obřadní ukončuje obřad slovy:

Nyní vás prosím, smuteční hosté, můžete se připojit ke kondolenci.

Smuteční hosté přistupují k pozůstalým projevit soustrast a vycházejí z obřadní síně.

K účasti na obřadu zajistí téměř vždy rodina autobus, kterým občané z Hlubokých Mašůvek odjíždějí společně ke znojenskému hřbitovu a po obřadu se autobusem vrací zpět do naší obce.

Pokud bývá v obřadní síni znojenského hřbitově pohřeb církevní, po zahájení obřadu se ujímá jeho dalšího průběhu kněz a průběh obřadu bývá obdobný. V některém následném dni bývá pak v kostele v Hlubokých Mašůvkách sloužena zádušní mše.

9. Naši jubilanti:

V letošním roce oslavili „kulatá“ a „půlkulatá“ výročí tito naši občané:

60 roků:

Dohnal Karel	Hašková Marie
Jilek František	Kollnerová Růžena
Motalíková Anna	Přichystalová Bohumila
Radnický Stanislav	Rozporka Pavel
Stehlík František	Stehlík Josef
Swoboda Jiří	Szczurek Josef
Veselá Marie	Vodáková Marie

65 roků:

Bloudíčková Věra	Bořil Ivo
Eliáš Karel	Frey Jiří
Fruhvirtová Jaroslava	Krejčová Zdeňka
Nixová Milada	Pavlíček Silvestr
Pikartová Danuše	Semotam Miloslav
Stehlíková Irena	Ševčík Josef
Vyskočilová Jana	Zahrádka Ladislav

70 roků:

Dohnal Pavel	Petrželková Anna
Petz Zdeněk	Tejralová Jana

75 roků:

Brázdová Pavla	Dočekal Milan
Drozová Ludmila	Krejčová Helena
Křivánková Gertruda	Valášek Jan

80 roků:

Karlová Vlasta	Ševčíková Libuše
----------------	------------------

10. Nejstarší obyvatelé Hlubokých Mašůvek:

81 roků:

Adámková Marie	Jordánek Josef
Vítková Marie	

82 roků:

Zdeněk Adámek	Marie Illková
---------------	---------------

František Karl
Marie Petrželková
Marie Vaňková

Marie Krejčová
Jaroslav Ševčík
Marie Vodáková

83 roků:

Sklenář Ferdinand

Tunka Miroslav

84 roků:

Valášek Josef

Krejčí Jan

86 roků:

Stehlíková Růžena

Vodák Karel

87 roků:

Hašková Jiřina

Kroupová Jiřina

88 roků:

Petrželka Josef
Veselá Marie

Slonková Marie

89 roků:

Bořilová Františka
Kalendová Marie

Bořilová Ludmila

90 roků:

Jeřábková Anděla

Přichystalová Marie

91 roků:

Heimlichová Anežka

Stehlík Josef

92 roků:

Freyová Štěpánka
Stehlík Miroslav

Pikart Vladimír

93 roků:

Dohnalová Božena

11. Nejstarší žijící manželské dvojice v naší obci:

Stehlík Josef
Stehlíková Růžena

91 roků
86 roků

Petrželka Josef
Petrželková Marie

88 roků
82 roků

Vodák Karel

86 roků

Vodáková Marie	82 roků
Krejčí Jan	84 roků
Krejčová Marie	82 roků
Valášek Josef	84 roků
Valášková Anežka	77 roků
Sklenář Ferdinand	83 roků
Sklenářová Ludmila	73 roků
Adámek Zdeněk	82 roků
Adámková Marie	81 roků
Karl František	82 roků
Karlová Vlasta	80 roků
Ševčík Jaroslav	82 roků
Ševčíková Libuše	80 roků
Jordánek Josef	81 roků
Jordánková Helena	78 roků
Řiháček Josef	79 roků
Řiháčková Miloslava	79 roků
Brázda Josef	79 roků
Brázdová Pavla	75 roků
Krejčí Jaromír	78 roků
Krejčová Helena	75 roků
Salát Josef	77 roků
Salátová Růžena	76 roků
Bulín Antonín	77 roků
Bulínová Marie	78 roků
Jeřábek František	77 roků
Jeřábková Alenka	71 roků
Bartoň Antonín	76 roků
MUDr. Bartoňová Bohumila	73 roků
Ternény Evžen	76 roků
Ternényová Marie	72 roků
Vodák Milan	76 roků
Vodáková Ludmila	71 roků

Dočekal Milan
Dočekalová Anežka

75 roků
73 roků